

SZABADABBAK A
ROSSZTÓL,
SZABADABBAK A
SZERETETRE

Életige

2008. május

Chiara Lubich magyarázatával

„Ahol az Úr Lelke, ott a
szabadság.” (2Kor 3,17)

Pál apostol írta ezt a korintusi keresztényeknek, akiket különösen kedvelt. Néhány év után, egyesek nyilvánosan kétségbe vonták apostoli tekintélyét. Emiatt alá kellett húznia küldetésének nagyságát, azt a tényt, hogy nem saját elhatározásából hirdeti az evangéliumot, hanem Isten ösztönzésére. Az ige lehetővé teszi számára, hogy közösségre lépjen az Úrral, Jézussá alakuljon, és így az Úr Lelke, a szabadság Lelke vezesse őt.

A feltámadt Jézus, az Úr továbbra is – ugyanúgy, mint Pál korában – **a Lélek révén működik a történelemben, különösen a keresztény**

közösségben. Nekünk is megadja, hogy megértsük az Evangélium teljes újdonságát, és a szívünkbe vési, hogy életünk törvényévé váljon.

Szavai mindig időszerűek

A Lélek hangja vezeti, és Ő Jézus szavait ismétli, tárja fel teljes szépségükben, az élet és az öröm kifejeződéseit. Rámutat, hogy ma is időszerűek, megtanítja, hogy hogyan éljük, és egyidejűleg erőt is ad hozzá, hogy gyakorlattá váltsuk.

Mi az igazi szabadság?

Ez tehát az igazi szabadság, ha az Úr vezet minket, az Ő Lelke, az Ő igéje! **Együttal ebben áll énünk legigazibb megvalósulása is.**

Tudjuk viszont, hogy **ahhoz, hogy a Szentlélek működjön**, teljes készséggel kell **hallgatnunk Őt.** Készen arra, hogy – ha szükséges – **megváltoztassuk gondolkodásmódunkat**, és teljesen **azonosuljunk** azzal, amit mond.

Az ember könnyen enged a nyomásnak, és hagyja, hogy a társadalmi szokások és elvárások rabszolgájává váljon, amiből hibás döntések fakadhatnak.

„Meggyőződéses „Igen”

Ahhoz, hogy megéljük az e havi életigét,

> meg kell tanulnunk határozott nemet mondani a rosszra, ami a szívünkben születik, valahányszor engedünk a kísértésnek, és olyan viselkedést veszünk fel, amely nem az Evangélium szerint való;

> meg kell tanulnunk biztos igent mondani Istennek mindig, amikor arra hív bennünket, hogy igazságban és szeretetben éljünk. Így felfedezzük majd a kereszt és a Lélek közötti kapcsolatot, ok-okozati összefüggést. Minden vágás, minden metszés, **minden önzésünkre kimondott nem új fény, béke, öröm és szeretet forrása lesz**, belső szabadság és önmegvalósítás: **kitárt kapu a Lélek előtt.**

Történt egyszer,
hogyan...

Testnevelés órán a tanár futóversenyt rendezett nekünk, és mérte az időt. Mikor az én köröm jött, az egyik osztálytársam viccből elgáncsolt, és így később indultam. Emiatt a legrosszabb időt futottam. Az első gondolatom az volt, hogy megbosszulom az osztálytársamnak ezt. Majd éreztem, hogy meg kell bocsátanom, mert a bosszú nem megoldás. Jézus azt kéri, hogy továbbra is szeressek. Így megtartottam a jó kapcsolatomat az osztálytársammal. Jézusért tett lépésekre válaszként megtudtam, hogy a tanár nem adott osztályzatot erre a futásra. Vagyis **megérte megbocsátani.**

Gábor - Románia

www.teens4unity.net